

Gemeenten moeten meer invloed op taximarkt hebben

Staatssecretaris Tineke Huizinga van Verkeer en Waterstaat vindt dat gemeenten meer bevoegdheden moeten krijgen om grip te houden op de lokale taximarkt. Een van de maatregelen is het voorstellen van een wetswijziging die het gemeenten mogelijk maakt taxichauffeurs te dwingen in groepsverband te opereren.

Daarmee wil de staatssecretaris het grote aantal zelfstandig opererende taxichauffeurs terugdringen, zodat de marktsituatie overzichtelijker wordt. Bovendien kan groepsvorming een prikkel zijn om de goede naam van een groep hoog te houden, wat de kwaliteit van het taxivervoer ten goede komt. Een eerder onderzoek toonde aan dat een landelijk verplichting tot groepsvorming juridisch gezien niet mogelijk is. Op gemeentelijk niveau kan dit wel.

Een groot gedeelte van de taximarkt levert volgens Huizinga een behoorlijke basiskwaliteit. Dat blijkt uit een 'mystery shopper'-onderzoek, waarbij een beoordelaar onaangekondigd en

anoniem met een chauffeur meerijsdt, om zo de kwaliteit van de dienstverlening te toetsen. Ook een recente consultatieronde met een aantal gemeenten bevestigt dit beeld. Vooral in de grote steden zijn er echter nog hardnekkige problemen met het taxivervoer. Te vaak is er nog sprake van onbehoorlijk gedrag ten opzichte van reizigers. Begin juli overleed een man na een handgemeen met een Amsterdamse taxichauffeur.

Nieuw tariefsysteem

Andere maatregelen om dit tegen te gaan zijn de invoering van een vervoerplicht, zodat korte ritten niet meer geweigerd kunnen worden, en een nieuw tariefsysteem. In de toe-

komst moeten alle ritprijzen bestaan uit het opstaptarief, de gereden kilometers en de tijdsduur. Bovendien gaat Justitie de Inspectie Verkeer en Waterstaat vaker informeren over nieuwe criminele feiten met betrekking tot (groepen) taxichauffeurs. Bij crimineel gedrag kunnen de ondernemersvergunning en de chauffeurspas worden ingetrokken.

De straattaxi moet volgens de staatssecretaris reizigers in het hele land een prima vorm van vervoer aanbieden, waarbij 'betrouwbaar' en 'betaalbaar' kernwoorden zijn. „Wie op straat in een taxi wil stappen, moet erop kunnen rekenen dat de chauffeur zijn vak verstaat, geen rit weigert en dat de prijs klopt met de afgesproken regels”, schreef Huizinga half juli in een brief aan de Tweede Kamer. „Het Rijk, gemeenten en de branche moeten dat gezamenlijk bewerkstelligen.”

Met het oog op de leefomgeving

De jaarrapportage van de VROM-Inspectie biedt een blik op het werk van deze rijksinspectie, die sinds 2009 als een landelijke dienst opereert. Het takenpakket van de Inspectie blijft onverminderd groot.

De jaarrapportage over 2008 is de laatste van de VROM-Inspectie in oude vorm. Met ingang van 2011 is de Inspectie een baten-lastendienst, waarvoor in de jaren 2009 en 2010 al proef wordt gedraaid. Uiteindelijk wordt de Inspectie financieel zelfstandig en werkt zij in het vervolg als een landelijke dienst met brede landelijke programma's. Jaarlijks sluit de Inspectie een contract met de

beleidsdiensten van het ministerie en stelt zij op basis daarvan uitvoeringsprogramma's vast.

Namen niet genoemd

De jaarrapportage 2008 licht enkele opvallende acties uit. Zo maande de VROM-Inspectie gemeenten om haast te maken met de registratie van koeltorens, als mogelijke verspreider van legionella. Na een tweede ver-

zoek bleken elf gemeenten nog steeds niet met de registratie hiervan te zijn begonnen. De scans van de uitvoering van VROM-taken bij gemeenten en provincies zijn afgerond. De grondige onderzoeken worden niet meer in deze vorm gedaan. Begin 2008 presteerde circa tien procent van de gemeenten onder de maat. Eén provincie behaalde niet het adequate niveau van uitvoering. Welke overheden de achterblijvers zijn, wordt niet vermeld.

Nadere inlichtingen: [Download de Jaarrapportage 2008 van de VROM-Inspectie op \[www.vrominspectie.nl\]\(http://www.vrominspectie.nl\)](#)

Toezichthouders en handhavers van de leefomgeving kunnen voortaan voor al hun informatie terecht op www.handhavingsportaal.nl. Inspecteur-generaal van de VROM-Inspectie Harry Paul (!) opende op 25 juni, samen met Bert Kaspers van het LOM, met een druk op de knop de nieuwe site. Handhavers vinden hier links naar praktijkcases, wetgeving, publicaties, opleidingen en een overzicht van het handhavingsnetwerk. De site Liminfo.nl is hiermee komen te vervallen. Foto: LOM

Package deal over regionale uitvoeringsdiensten

Minister Jacqueline Cramer (VROM) heeft met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) en het Inter Provinciaal Overleg (IPO) een akkoord bereikt over een samenhangend pakket aan afspraken (package deal) om de uitvoering van de regelgeving op het gebied van ruimte, bouwen en milieu te verbeteren. Een onderdeel van dit akkoord is de totstandkoming van regionale uitvoeringsdiensten (voorheen 'omgevingsdiensten').

Alle toezichthoudende overheden moeten aan kwaliteitseisen voldoen. Wat dat precies inhoudt, zetten de verschillende handhavingorganisaties de komende maanden op papier. Naar verwachting zijn de kwaliteitseisen nog in 2009 gereed. Daarnaast laten provincies en gemeenten bepaalde taken voortaan uitvoeren door een regionale uitvoeringsdienst. Deze nieuwe diensten worden uitgerust met een basispakket dat in ieder geval bestaat uit taken met een bovenlokale impact. Zaken als bouw- en woningtoezicht en het handhaven van de lokale leefbaarheid kunnen in handen blijven van de gemeenten. De exacte omvang van het takenpakket van een regionale uitvoeringsdienst zal via een bottom-up proces in alle regio's tot stand moeten komen. De provincie heeft daarbij de regie.

Minister Cramer benadrukt dat het hierbij gaat om uitvoeringsdiensten. Het bevoegd gezag blijft bij de gemeenten en de provincies. Door samenwerking en kennisdeling moet de kwaliteit van de handhaving sterk worden verbeterd. Uiterlijk op 1 januari 2012 moeten de regionale uitvoeringsdiensten zijn opgericht. Dan zal ook de bevoegdheid uit de Wabo (Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, ofwel de omgevingsvergunning) voor een groot aantal provinciale inrichtingen worden gedecentraliseerd van de provincies naar de gemeenten. Met het akkoord wordt uitvoering gegeven aan het advies van een commissie onder leiding van de oud-burgemeester van Enschede, Jan Mans.

De VNG heeft dit voorstel inmiddels aan haar leden voorgelegd. Later dit jaar maken zij hun reactie bekend.

Horeca Amsterdam is regeldruk zat

Amsterdamse horecaondernemers zijn de gemeentelijke regeldruk zat en hebben mogelijke acties aangekondigd. Misschien gaan alle horecazaken een dag dicht. De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) heeft vorig jaar weliswaar een modelverordening verstuurd naar alle gemeenten, maar wijst erop dat gemeente zelf gaan over de invulling daarvan. Dat hangt onder andere af van de stadscultuur. De Amsterdamse ondernemers stellen dat deze constructie willekeur in de hand werkt. Zo zouden de gemeenten Den Haag en Rotterdam zich soepeler opstellen.

Opgemerkt

„Ook het gezag van de overheid is aangetast. Inspecteurs van de Voedsel- en Warenautoriteit hebben bevoegdheden gebruikt waarover ze achteraf niet bleken te beschikken. Op hun volgende inspectierondes kunnen ze daar de wrange vruchten van plukken. Waarom zou hun volgende bekeuring nu wel rechtsgeldig zijn?” **Hoofredactioneel commentaar in NRC nadat ook het hof in Leeuwarden het totaal rookverbod in kleine cafés terugdraait.**

„Dat is door niet te handhaven totaal uit de hand gelopen. We zijn nu een jaar of vijf bezig om dat langzaam terug te buigen.” **Burgemeester Oosterhof (Kampen) in De Stentor over caravans die dag en nacht in natuurgebied de Welle staan, terwijl daar alleen dagrecreatie is toegestaan.**

„Het inzicht in de ligging van gasnetwerken moet een kwaliteitsslag doormaken.” **Inspecteur-generaal der mijnen Jan de Jong in zijn voorwoord in het jaarverslag van het Staattoezicht op de Mijnen (SODM).**

„Het gaat om genetisch materiaal van een kwal. Wij krijgen het kant- en klaar als onderwijsmateriaal aangeleverd. Wij hadden het prettig gevonden als we eerst een waarschuwing hadden gekregen.” **ROC-woordvoerder Kirstin van Loon in het AD over een proces-verbaal van VROM voor het ontbreken van een vergunning voor het houden van proefjes met fluo-bacteriën.**

vervuiling in grondwaterbeschermingsgebied kon vier jaar duren

GEMEENTE HAD GEEN BEHOEFTE TERMIJNEN TE STELLEN...

lig bedrijf kan door een consequent en straf
van de toezichthouder op het juiste spoor worden
Maar wordt er aarzelend gehandeld en gaat
al uit van goede wil, dan komt er weinig van
blijkt uit de gang van zaken rond een
kerij.

DIT VERHAAL GAAT OVER een pelsdierfokkerij in de
gemeente Ommen, met 40.000 dieren in het
hoopje een groot bedrijf. Het ligt in een
grondwaterbeschermingsgebied, waar extra goed
wordt gekeurd op vervuiling.

de bodem is vervuild met mest, er wordt illegaal
geboord op het riool. Toch is niet het zwaarste mi-
lieuschandaal de aanleiding om dit verhaal te
schrijven. De strikticheit is niet meer dan de ijs-
stok om te laten zien hoe de diverse handhaving-
instanties met de problemen van het bedrijf zijn
omgegaan. Provincie, waterleidingbedrijf, ge-
meente, politie en Inspectie hebben zich met het
bedrijf bemoeid. Maar de bestuurlijke controle
leek, er wordt te lankmoedig opgetreden. De poli-
tie grijpt wel resoluut in, maar dat leidt hooguit tot
een geldboete. Nadat het steeds weer is uitge-
gaan, komt de gemeente afschepen zoner met een
dwangsombeschikking en gedraagt het bedrijf

DIT VERHAAL GAAT OVER een pelsdierfokkerij in de
gemeente Ommen, met 40.000 dieren in het
hoopje een groot bedrijf. Het ligt in een
grondwaterbeschermingsgebied, waar extra goed
wordt gekeurd op vervuiling. Er gaat bij het bedrijf echter het andere me-
tastysteem dat niet goed heeft geleefd

Hoe gaat het toch met... De pelsdierfokkerij in Ommen?

Een pelsdierfokkerij in de gemeente Ommen (Overijssel) was in nummer 5 -1997 van Handhaving onderwerp van een uitvoerig verhaal. De ondernemer presenteerde het gemeentebestuur destijds forse uitbreidingsplannen waardoor de milieuhygiënische situatie op het bedrijf flink zou verbeteren. Het lokale bestuur dubde tussen milieu en economie, klagende omwonenden en de afstemming tussen bestuursrecht en strafrecht.

Anno 21^e eeuw gaat de discussie in Ommen over de mogelijke vestiging van megastallen in het buitengebied. Een ontwikkeling waarvan de gemeenteraad heeft gezegd die niet te willen. Twaalf jaar geleden speelde een andere discussie: die over een pelsdierfokkerij. In het hoogseizoen werden daar 40.000 dieren gehouden. Het bedrijf stond in een grondwaterbeschermingsgebied. Er was van alles mis. De bodem was vervuild met mest, er werd illegaal geloosd op het riool. Provincie, waterleidingbedrijf, politie, gemeente en de toenmalige Inspectie voor de milieuhygiene bemoeiden zich er mee.

Eerder, in 1994 had de nieuwe eigenaar zich nog met grootse plannen gemeld bij de gemeente Ommen. De open stallen wilde hij vervangen door een kassensysteem, voorzien van een betonnen vloer. Daardoor zou hij helemaal schoon kunnen werken. De gemeente ontving het plan in eerste instantie welwillend. De bedrijfsvoering leek ook te verbeteren. In de zomer van 1996 woedde er een brand op het bedrijf. De politie nam poolshoogte en trof een rommelige bedrijfsvoering aan. Vooral de opvang en afvoer van mest was niet in orde.

Eyeopener

Namens de gemeente Ommen kwam Ernst van Bentem in het artikel uit 1997 aan het woord. Hij werkt nog steeds bij de gemeente, al is het niet meer op de afdeling milieu. „O jee”, reageert hij eerste instantie als hij de redactie van HandHaving aan de lijn krijgt. De gemeente kreeg er in 1997 namelijk behoorlijk van langs. „Het verhaal kwam hier hard aan. De publicatie was een eyeopener”, zegt Van Bentem nu, die zich feilloos herinnert waar het om draaide en ook de naam van de ondernemer zo reproduceert. „De uitbreiding leefde hier enorm, zowel bestuurlijk als in de omgeving van het bedrijf.”

Volgens het artikel uit 1997 stelde

het bestuur geen of te laat termijnen waarbinnen de ondernemingen voorzieningen moest treffen, vooral rond de mestopvang. Ommen was te vriendelijk. Van Bentem: „De gemeente probeerde de nieuwe eigenaar ter wille te zijn. Er was in eerste instantie weldegelijk vooruitgang in de bedrijfsvoering. Bovendien was voor de uitbreiding een bestemmingsplanwijziging nodig en daar gaat veel tijd overheen.” Na druk van de andere handhavingsorganisaties trok de gemeente toch de touwtjes aan. Er ging een dwangsombeschikking uit en daar bleek de ondernemer gevoelig voor. Hij paste de mestafvoer en verwerking aan. Maar niet van harte. ‘Een grof schandaal’ noemde hij het optreden van de handhavers in het verhaal. Nadat de gemeente zijn uitbreidingsplannen afwees, verkocht hij het bedrijf. De nieuwe eigenaar hield het bedrijf kleinschalig. Het draait nog steeds, in alle stilte. Al hangt een verbod op pelsdierhouderij – opnieuw – boven de markt.

Tekst: Nicoline Elsing

Tipgeld voor illegale lozingen afvalwater

Waterschap Veluwe betaalt maximaal € 10.000 tipgeld voor een melding die leidt tot het achterhalen van illegale, oncontroleerbare lozingen op het rioolstelsel. Sinds twee jaar wordt een onverklaarbare extra vervuiling in de rioolwaterzuiveringinstallatie ontvangen. Nader onderzoek van administratieve gegevens, de samenstelling en de hoeveelheid van het rioolwater wijst erop dat het vuile water afkomstig is van bedrijfsmatige activiteiten in de omgeving van Putten. Vermoedelijk lozen een of meerdere bedrijven via een omweg afvalwater in de riolering. De dader(s) kunnen rekenen op strafvervolgning en een naheffing. De financiële schade bedraagt inmiddels circa € 2 miljoen. Tips via tel. 055-5272911 of waterschap@veluwe.nl.

Website VROM-Inspectie

Eigen website voor VROM-Inspectie Kort

De VROM-Inspectie (VI) heeft sinds augustus een eigen website: www.vrominspectie.nl. Zo wordt de overgang naar een zelfstandige baten-lastendienst ook op internet zichtbaar.

De site gaat in de lucht met zo'n vijftig pagina's over onderwerpen waarop de VI actief is. Ook wordt de structuur van de organisatie en de manier van werken belicht. Bezoekers van de site kunnen een abonnement op VI-nieuws nemen (via RSS of e-mailattending), rapporten, brochures en andere publicaties downloaden, of contact opnemen met de VI, bijvoorbeeld om een melding te doen.

De vormgeving van de nieuwe website

is helemaal volgens de nieuwe één logo en huisstijl voor de Rijksoverheid. Mede vanwege een financieel voordeel hebben vijf rijksinspecties hun sites gezamenlijk laten ontwikkelen. Behalve de VI, krijgen de Arbeidsinspectie, de Inspectie voor de Gezondheidszorg, Agentschap SZW en de Inspectie Werk en Inkomen een nieuwe website. Naar verwachting is de VI-website de eerste inspectiesite nieuwe stijl die online gaat.

'Rookverbod hoeft niet te worden ingevoerd'

Roken in horecagelegenheden zonder personeel is toegestaan. Dat heeft het gerechtshof in Leeuwarden bepaald in de hoger beroepszaak tegen het Groningse café De Kachel. Er staat nergens in de wet dat roken in horecagelegenheden is verboden, zo luidt de uitspraak.

Het rookverbod werd indertijd ingevoerd om horecapersoneel te beschermen tegen de schadelijke gevolgen van het roken. In februari werd De Kachel door de rechtbank in Groningen veroordeeld tot een boete van twaalfhonderd euro en een voorwaardelijke sluiting van een maand. Het café liet namelijk de asbakken op tafel staan, omdat het geen personeel in dienst had.

Een aantal kleine horecaondernemers bereidt nu een schadeclaim tegen de Staat voor, naar verluidt tussen de vijftig en honderd miljoen euro. Ze willen de schade verhalen die zij door het rookverbod hebben geleden. De

speciaal hiervoor opgerichte stichting Horecaclaim gaat onderzoeken hoe groot de schade precies is. Daarbij zal zij zich concentreren op misgelopen inkomsten, maar ook op de kosten van onnodige verbouwingen en het inrichten van speciale rookruimtes.

Het Openbaar Ministerie (OM) maakte een week later bekend in cassatie te gaan. Daarmee komt zij terug op haar eerdere verklaring de uitspraak van het Leeuwardense gerechtshof niet te zullen aanvechten. In een vergelijkbare zaak - de vrijspraak van café Victoria in Breda - heeft het OM enige tijd geleden ook beroep in cassatie ingesteld.

Ondernemers in West-Friesland hebben een **milieumeldpunt** opgericht. Zij roepen bedrijven in de regio op onredelijk gedrag van handhavers te melden. Als daar aanleiding voor is, gaan zij vervolgens om de tafel met toezichthouders als politie, waterschappen en gemeenten. De groep stelt nadrukkelijk dat zij geen moeite heeft met milieuwetten, maar soms wel de menselijke maat mist.

De EU-ministers van Milieu bereikten eind juni een **akkoord** over de IPPC-richtlijn. De richtlijn heeft tot doel milieuverontreiniging door industrie en intensieve veehouderij te verminderen. Minister Cramer: „Nederlandse bedrijven die onder de richtlijn vallen, hebben over het algemeen al goede vergunningen met scherpe milieueisen. De winst voor Nederland is dat andere lidstaten de kwaliteit van hun vergunningen moeten verbeteren waardoor een gelijk speelveld ontstaat.”

Als blijk van waardering voor bedrijven die zich goed aan de milieuwet- en regelgeving houden, introduceert de Dienst Centraal Milieubeheer Rijnmond (DCMR) het **'milieucomplement'**. Bij wijze van proef deelt de DCMR de eerste complimenten uit tijdens zijn onderzoek naar benzinestations in de regio Rijnmond. Bedrijven komen hiervoor in aanmerking als tijdens de inspectie blijkt dat alle gecontroleerde milieuthema's op orde zijn. Daarnaast mag een tankstation ook niet verward zijn in een lopend handhavingstraject en mogen er het afgelopen half jaar geen relevante klachten zijn binnengekomen.

Er zitten nog steeds te veel zware metalen, meststoffen en bestrijdingsmiddelen in het oppervlaktewater.

Foto: Ellen Kok/HH

Waterkwaliteit verbetert niet meer

Water wordt nauwelijks meer schoner. Dat blijkt uit het rapport Waterschapspeil 2009 dat de waterschappen begin juli openbaar hebben gemaakt. Er zitten nog steeds te veel zware metalen, meststoffen en bestrijdingsmiddelen in het oppervlaktewater.

Het water wordt volgens de waterschappen vooral vervuild door de uitspoeling van meststoffen als nitraat en fosfaat. Daarnaast heeft ook de landbouw en de afspoeling van zware metalen van wegen en bebouwd gebied een negatief effect op de waterkwaliteit. De neerslag van gassen en kerosine van vliegverkeer wordt ook als oorzaak genoemd. Uit het rapport blijkt dat ruim een derde van alle waterschappen voldoet aan

de grenswaarde voor fosfaat. Daar staat tegenover dat slechts een derde de toelaatbare waarde voor nitraat haalt. De afgelopen jaren zijn er echter geen grote verbeteringen van de chemische waterkwaliteit meer gerealiseerd, schrijft de Unie van Waterschappen (UvW).

Het is voor het eerst dat de waterschappen hun prestaties aan de hand van een onderlinge vergelijking zichtbaar maken. De Unie van

Waterschappen verwacht geen moeilijkheden door de strikte voorwaarden die de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) stelt met betrekking tot de chemische samenstelling van water. Doordat de KRW kijkt naar de kwaliteit van het water op een grotere schaal, kunnen de meetwaarden mogelijk iets gunstiger uitpakken. Dit omdat lokale hoge concentraties kunnen worden gemiddeld, zo stelt de UvW. Mocht de lokale en regionale waterkwaliteit toch verbeterd moeten worden, dan is een verscherping van het landelijke beleid volgens de waterschappen noodzakelijk.

Bouwen zonder vergunning van de baan

Het plan van minister Jacqueline Cramer (VROM) om bouwen in de tuin zonder vergunning toe te staan, gaat voorlopig niet door. Begin juli kreeg dit voorstel niet de benodigde meerderheid in de Tweede Kamer. Tijdens het voorafgaande commissieoverleg bleek al dat de Kamerleden vinden dat gemeenten veel invloed moeten houden.

Cramer wilde de mogelijkheden verruimen voor huizenbezitters om zonder bouwvergunning in hun achtertuin een schuur te bouwen of een aanbouw te plaatsen aan hun woning. Daartoe werkte de minister aan een nieuwe regeling. „Een interessante mogelijkheid, maar middels bestemmingsplannen moet dit wel enigszins gereguleerd worden”, aldus PvdA-kamerlid Jan Boelhouwer die een wildgroei van kleine bouwwerken wil voorkomen. „De vergunning kan worden afgeschaft, maar dan moet daar wel de invoering van een meldingsplicht of iets dergelijks tegenover staan.” Het afschaffen van

de bouwvergunning voor bouwwerken tot honderd vierkante meter (of maximaal de helft van het achtergebied) zou volgens Cramer een flinke besparing op de leges opleveren. „Jaarlijks zou er bijna zestig procent minder vergunningen nodig zijn door deze maatregel”, aldus de minister. „Feitelijk verandert er niet veel. Het gebeurt nu namelijk al. Bijna alle bouwvergunningen worden nu ook verleend.”

Bovendien acht Cramer vergunningvrij niet hetzelfde als vogelvrij. „De extra vrijheid voor burgers heeft vooral betrekking op de kleur van een bouwwerk en het materiaal. Mocht

dit later alsnog onwenselijk zijn, dan kan dat op basis van de welstand worden teruggedraaid. En gemeenten zijn vrij om zelf middels bestemmingsplannen de regels verder te verruimen.”

De Tweede Kamer verwijst het voorstel niet definitief naar de prullenmand, maar meent wel dat deze wijziging eerst verder moet worden uitgewerkt. Zo zou een versoepeling van de regels meer burenruzies in de hand werken. Cramer betwijfelt dit. „Als ze er op dat moment zijn, dan zijn ze er nu waarschijnlijk ook al.”

De PvdA-minister past het oorspronkelijke plan, tot op honderd vierkante meter bouwen zonder toestemming, nu aan naar vergunningloos bouwen tot vijftig vierkante meter. Op dit moment mag er tot 35 vierkante meter worden bijgebouwd ten opzichte van wat in het bestemmingsplan staat.

De gemeente Sittard-Geleen wil de band die burgers met plaatselijke bomen hebben, bevorderen.

Foto: Ermindo Armino

Sittard-Geleen gaat bomen ‘labelen’

Sittard-Geleen gaat de komende twee jaar ongeveer twintigduizend hinderbomen voorzien van een label. De gemeente gaat deze verdelen in vier categorieën: monumentaal, goud, zilver en brons. Bronzen bomen moeten vrezen voor hun toekomst. Met dit Bomenbeheerplan moeten in 2020 alle bomen op de juiste plek staan.

De Limburgse gemeente wilde een instrument hebben waarmee zij kan beoordelen of een boom gewenst is of niet. Met het labelen meent Sittard-Geleen te kunnen toetsen of een beslissing correct is. Vooral in de jaren zestig en zeventig zijn er in Nederland veel bomen geplant. Beleidsbepalers deden dit vooral omdat het mooi stond. Ze hadden minder oog voor de gevolgen en daar worden diverse gemeenten nu mee geconfronteerd.

Niet elke boom staat namelijk op een geschikte plek. In Sittard en Geleen staan bomen met een brede kroon in smalle straten met hoge bebouwing.

Daar groeien de takken al tegen de dakgoot en ramen aan. Op andere plaatsen drukken de wortels van vooral eiken het trottoir omhoog. Vooral mensen met een rollator hebben daar volgens de gemeente last van.

Band met boom

Om te bepalen welk label een boom krijgt, gebruikt Sittard-Geleen een puntensysteem. Bomen kunnen op tal van fronten punten scoren. Gemeentebambtenaren kijken bijvoorbeeld naar de duurzaamheid van een boom en naar groeifactoren als vorm, kwaliteit, soortkeuze en afstand tot de bebouwing. Maar ook de historische waarde en het stedenbouwkundige

aspect betreft de gemeente hierin. Sommige linde- en eikenbomen zijn door de jaren heen immers bij een bepaalde plek gaan horen. Bronzen bomen worden niet automatisch gekapt. De gemeente benadrukt dat het om maatwerk gaat.

Als een boom eenmaal een label heeft, is dit niet onherroepelijk. De beslissing publiceert de gemeente onder andere op hun website. Daar kunnen burgers opzoeken welk predicaat de boom bij hen voor de deur heeft gekregen. Mocht blijken dat iemand het niet met een bepaald label eens is, dan staat Sittard-Geleen open voor een tegenvoorstel, zolang dat redelijkerwijs uitvoerbaar is. Burgers moeten een band krijgen met de boom bij hen voor de deur, zo stelt de gemeente. Het label is daarbij een goed hulpmiddel.

Introductie verplichte huisvestingsvergunning

Het kabinet heeft op voorstel van minister van der Laan (WVI) ingestemd met het aanpassen van de Huisvestingswet. Middels een verplichte huisvestingsvergunning kan een gemeente in de toekomst de verdeling van de voorraad goedkope woningen beter controleren.

Gemeenten kunnen gebruik maken van de wet om woningen toe te wijzen aan mensen met een beperkt inkomen die door schaarste moeilijk aan een goedkope woning komen, maar ook wanneer er sprake is van leefbaarheidsproblemen. Het toezicht en de handhaving van de Huisvestingswet worden aangepast zodat gemeenten bij overtreding een boete kunnen opleggen aan zowel de verhuurder als de huurder. Gemeenten moeten zelf aantonen

en onderbouwen dat er sprake is van een onrechtvaardige en onevenwichtige verdeling van woonruimte en dit bespreken met betrokken partijen zoals woningcorporaties en bewonersorganisaties. De verordening moet worden afgestemd met de gemeenten binnen de regio en worden vastgesteld in de gemeenteraad. In de wet is geen vaste prijsgrens opgenomen om zo rekening te houden met lokale verschillen.

Sturing op de verdeling van woonruimte is voortaan alleen mogelijk via een huisvestingsverordening en niet langer via prestatieafspraken tussen gemeenten en corporaties of private projectontwikkelaars. De woningen waarvoor een vergunning nodig is, moeten via één loket in de gemeente of regio worden aangeboden.

De ministerraad heeft ermee ingestemd dat het wetsvoorstel voor advies aan de Raad van State zal worden gezonden. De tekst van het wetsvoorstel en van het advies van de Raad van State worden pas openbaar bij indiening bij de Tweede Kamer.